

"بیریں رابردو"

ولایتِ خدینہ کہ م

وہ سرم دی

دہریا پرست پر لہ دست

دنیا پرست پر لہ دارہ

دوست و درت خدیا لاری

ناسو دورہ روئے گانت

وہ کس سبق

شہد و جان دہ دا وہ

وہ سرم دی

نہ سترہ می بیعت بھر ادس

زنہ رھناست بون خوش

منارہ رگت پر روز بو

وہ سرم دی

خند بگری خورت

نہ کور شدی دا در اندو

بانندی نہ نریشہ

خند نفی ہیز نہ دل دہ پردانو

لہ ہوش و گت مانگہ شہدو

وہ سرم دی

گورنگر بروت

ناز نہ گت دہ فردشت و

خند خیر دا ریشہ راوی بالات

گوشہ می یواری گھر دہ پر از امرہ وہ

وہ سرم دی

زرد بہر پر پڑہ ہندہ کان

کوہ و کچر شارد در اوسی کان

بتا بیہ تر دہ ہاتہ سلوات و

کوہ نشیان بو دہ بزی

ده بیرم دی
کامیاه سارده که تر باغز قازی
تونیتر ریویاری له پی که دوی دوکشا ندر
سیبهری تودیه بیه کاشتر باغز مه لاهنر
ده وینه دفر مانرویان
ده چه ساره وه

ده بیرم دی
تا لوبالوه تاییه تیه کاشتر باغز میراوا
هه موها تیه به دایر بو ساران ده برا

ده بیرم دی
قه لیسید تا لوتینه کاشتر
"باغز حاجی برایی حده سه قهری" و
سه کوه سیوه کاشتر
"باغز حاجی سله ی حده گوتی"
هه موشتوی
شم چه لهر مالانر ده پازانه وه

ده بیرم دی
کاخسه جهود

هیدی و هیمین
زیره ک و وریا
بی نه وه ی خویندن و نوسین برای
نوشته ی به هیمی
بو کتروله موروتانه کان ده نوی و
سردقه له مانه ی لی ده سندن

به لام ولانه ضنه که ام
شاه پر عه وینه که ام
سردن ماخ و
هه زارک داخ

کشا ندرینر
به یه شهبای ضفرت وضم

لدرزا ندرینر
به سنی داره ی فرسنگ و خون

هکشا ندرینر
گریان له شه وکارت به رداد
موتا ندرینر

گومبیه زیم کانیان لی ریوختری

تو برتاز کونیاں ویران کردی
تا وینه ی بر ونا خرتنه مه نیان لیل کردی
تو زرخه میان به سه ردا پرستی
گویم ی بزه میان می دا کوشی
جبرک و هه ناوان رهش هه نگر ای د
ره چیمان به مندالیت نه کرد

ولاته خه مننه کم
هه که گوله ریا زاره کم
خه مکی قویک به قومی کی
خه فسی نیوله میننه
به درتانی ده ریا
ته مکی پریش به پانی ناسان
ناسوی دلمر داگر تو وه
کولی گرانم هه ستا وه
به ناره هم بو ناکشینه
هشکینه ی نال مکن
زنجری زور دار سین
هشکینه ی به زور که میرینه

تو زرخه زره کس له چا ده لده لوم و
ده سی له مل ده کم و

له قولانی دله وه که گله نر ده گرم
ده گرم بو شیره بیا وه کس به جزاره
بو "عسر به ک"

ده گرم بو ش عیره به به زره کله می
به شی تور جان

بو "ما ورت"

بو هه لیبسی مارستی "شدو"
بو هزاره پر له وشه کله ده خاس کم و
نه و خاس که وه ی که:

خاخر بهش ولسر به عجت ریشبو
ده گرم بو هه لور به زره فرس کی و ته لان
بو تا قدش سواری شعری نوی
بو "کاک بولره"

بو لاهه وه به رینه

بو "تا پود بومه لیل"

بو "که نیم بر دم کس ره کت"

ده گريم بو لاهه موآنه مهر که کان
 بو "عزيزه حاجي کريم و پوره حاني که کان"
 بو "خاليدی کاکا مار و بو نه نوهری عزيزخان"
 ده گريم بو نه وينه مخصاوه کان
 بو ناوانه نيز نيراوه کان
 کوئی گريانم هه روا له بوآش
 زلقا و فرستکه کانم هه روا هه لده و درن
 سر بره و مولا شور ده بجه و ده
 ري ده که دم به ره و "قه لاي"
 قه لاي دالير کراو
 قه لاي حه و شده و حه سار نه ماو
 قه لاي حه م و شادي
 قه لاي سر دار
 قه لاي به ززی له ميشينه
 ده حه تا وکب له له ل قه لاهه گريم
 ده گريم بو "بوچه سر بره رزه کاسر"
 بو ماو و تروپا و پلکانه کاسر

بو "هه لو"
 بو "ضوه بي له سانه کرم"
 بو "قافله بي وده سانه کرم"
 ده گريم بو خودای ده هت و نه ش
 بو در حه سن زيره کت "
 بو نه نام نه نام و خالکي ريبواری "
 بو "باران بارانه و که ديارى "
 بو قاسيه قاسي که دو هه در لاری "
 ده گريم بو پياوه هه لکه و نووه کان
 بو "حاجي برايم و حاجي سوره " و
 مهر و خيرا نه کانان
 بو "سه عدير مه لا حه سن و
 خسته خوآش که ي
 بو "فه موللای مانه حه مه و
 "حه مه پشه ي حاجي برايم "
 که هه رکام به چي خوي
 خوآشان ده کوزانه و

بو ده رک و بان و بیه ره برانه کدی
 ده گرم بو که وزه مانی
 به ده ستوری سرداسر گه ووه
 که بهر خوی و نیکه پر هه وینه کدی
 صدونه گه ووه
 پدش به که که ده گیر او
 کیر و له ته سکت و لوسه لوس به کانی
 چا و به ناز و خه نزه ساز
 گوپی داوه تیان ده گرت و
 به ده هونلی کا " حده حسین " و
 زور تانی " عده به چاوش " و
 بون دبه رامر هیل و منجه کدی
 چو تیان ده راز انزه ووه و
 لاوه پدش و سیم کانت
 دور له خدم و به زاره
 به دبه گوشین و چا و داگران
 کیر و له خرد نغو له کانی
 ساز ده کردو

به چیه چپ و سرت سرت
 چی ژور فرینه شو و بنا دده نا
 ده گرم بو به ردو کانه کانی
 بو " میواری کانی به به زان " و
 که زور به بی لاوه له سه مراده کانی
 پو ل پو ل کوی ده بونه ووه
 به که به بی ده غه له کدی
 " حده ده سینی سا لخر ته لیک " و
 هبرگ و دله بون نغو ته کدی
 " به به جان چاوشین " و
 به به با تیان ده کرد ووه
 ده گرم بو قاوه خانه کدی
 " حده حسین خا سافیه " و
 بو ده گه نغو ش تا هه گه کدی
 که له شه و لدر شه کانی با بزدا
 تی هی هه ل ده کرد
 " لئی تا لاوه که سکت و هابی "

« شرمندگی قاپیری خودابی »

« سر ره لینه بی به لایی »

ده گرم بو ده گمه به سوزه کدی

« عدلی کا حسین »

که له کو لانه کان ده چکر لکان

« حه فزه که سر بوبکان قول و بی بینه »

« مسمی کترتی دا خال له که روننه »

یان

« تازه م زانیوه بو کان بوته شار »

« تی دا هه لکه وتوه درخه لقی چیار »

« بی کیان زارایه وک ده ستر ههنا »

« نه وی دیش سوعدا شوخ و مه ززه دار »

که ده یان به بخره ده کرانه وه و

گوئی یان بو را ده گرت

ده گرم بو قه سیری »

بو گوزه ری خدیاته کان

بو وه ساره بولی خدیاته و

بو میرزا عبده ولادی حاجی نه محمد

که زید چپان وه بهر که داو با بول ده هینا

برده که مه وه له نیوسا حیه نامکه کانی

یه جان هه گنوس

له به سته نه کدی قادی وه ساره بول

له باغنه دازر

« هسکه ی کو لاد نخوی له سر »

له ده گمه نیوسا که سر حه من مه لو

« تانی جو موه به حه تی خودایان لی بی »

که کیتش هه روه ها

که کو بچکه م دا ده زرنگلی ته وه

کولی گویم نانشی ته وه

سه ربه ره و خوار شو ده که وه و

ده چم له کوچی نر که وست دا ده نیشم

نه مبد بو حه فزه که وه ده گرم

حه فزه که وه ی سر دا پو شرا و

که کیتر نه قول و نه بی بینه و

نه کیتر مای خال له گه که ردی سیدایه

ده گرم بو حه فزه که وه ی ته م به سر دراکت و

حه فزه که وه ی حه م به سر دانه پا و

مه زه که وره دی دمه و نه زو شخو

قود به سر را کرد

له نه ودا نه ماو

ده گرم بو ش پو که کافر

بو ماو ره پونا که کدی

که له چای قریشال چون تر بو

وه نه نانهت

به لهر کو چه و کولانی ماری را

چای ده بو

وه گرم بو بو که له خیزه لانه کافر

که لهر بو یواری نیک

ده بونه لهر واکدی ناسکو که سده گاد

کتروله لرش که رو شکه گان

شل دمل و خردیر

کو زبله بان له سر رده بیت

به گو زدی سود

ماویان لی له لده گو نیت

ده گرم بو شوه سپه کافر لهدین

که لاودز میت و دریا کانت

مه لی بان تی دا ده کردو

چپ چپ و سه سه سر تی نه و نیسان

لی ده پشانه

ده گرم بو که و پوزانه تی

له یواری چونه کافر به لهر را

که نه لهر زه کاره کانت

میزه لار د قنیت و قوز

به که ووی نه تله س و

پستی به سینه وه

له ده دروم بر راه وه ستان و

له که ل کتروله چاوبه خواره کان

چاوبه کینه بان ده کرد

تهم به سر چاوم را ده کشی

نه و بو وایت لی لهت مه زه که وره ؟

ده ک نه ووی نه وده رده دی وایمی

کویر مری !

کو نستی که وی !

ده کمر سئوی !

مالی کا دل بی !
 قدرت بہ نادرت نہ کا !!
 بریا مرد با ہم شد وزہ گہ ورہ و
 تو م ناوانہ دیا بہ
 نہم دیا بہی ناوا کہ سر
 نہم دیا بہی ناوا کہ نہ فت
 پر جانم نہ شک و بر نہ گنہ
 دلہم بر و بر نادا حی دیکہ لہ تر و شکیم
 لہ لہ ستمہ سر پی د
 بہ جاوی پر لہ فر سیک و
 دلی پر لہ لہ شک و
 پر و کہ نہ جو م و
 بہ رہ و گو م سر سر کو وہ پر پی کہ ہم
 گوئی سر سر کوئی کہ مژ مینہ
 گوئی سر سر کو وہ ہم خار بہ ست بہ
 دیکہ لہ لہ لہ یاد
 بون دہرام ناخوش
 قمر رخ و بیباغ ناخوش

بچک دادہ دم د
 نہ مجہ کہ کہ ل گوئی سر سر کو وہ کریم
 وہ کریم بو ناوہ نہ نہ کہ سر
 بو دینہ نہ جو انہ کہ سر
 بو نہ لہ وانہ کاسر
 بو سہمغوشا سر بو قد جا و سر فزہ کاسر
 وہ کریم بو گو مہ شینہ
 بو قد غر خیان
 بو تا قہ دارہ
 بو ناہی خانم
 وہ کریم بو باغر ماوسا
 بو باغر عبدلای سو فی قادر
 بو پردہ بزان
 بو قد غر حکو لہ
 بو گوئی سر روان بہ ل
 بو دار تو وہ کہی سو فی حمدہ
 کہ لہ مو لہ و نین
 ساگر دختہ یا نہ مژ مینہ ر لارہ لکان
 لہ روا غوہ پرد کاسر لہ مینہ دا

شاه پر پند و نهد کرم
 خدم به لگشمه و نه نوساوه
 فرمگفت که کشتن فرمای
 که سر پرودم قهتیس بود
 شیخه کاشم و هاشمه کاشم که و تون
 قه که کرم کشته که نه
 بدلام شکر خضیل
 بهر کرم بهر ناداو
 بهم لادنه و لام داده دا
 ما و نه خوارم تا بار و بارین بی
 تا به مستیره و به مستیر بی
 سینه بی در کوه و پیری کشته
 لهر بهر که مار و خیر
 ما و نه خوارم
 به و لهر بوفدم و خفته نه ده
 لهر بیه ست بی بی
 به و لهر بو مایه ده

لهرین مستیره به رنده کرم
 کو ره بونه و ده
 سر داربان ده برزانه
 جادم لهر و هاشمه فرمگفت
 بهر ده بهر کاشم ده هاشمه ده
 ده کرم بو تو پیه که
 .. مده حمودی حسن ناچینی ..
 بو دار سنجوه که مده بهر پزاشل
 بو نه سکه و بی نه مده خیر
 ده کرم بو نه مایه مایه
 بو دار لهری
 بو نه کومر حده بارک
 بو نه کینه بین
 بو نه طه جان
 ده کرم بو نه مده سی
 .. بو زافه کان ..
 بو نه کبود بهر دا و طه
 بو نه حاله بهر ده کان
 ولاته خه سنه کرم

دسانه که بیره گبری ته وه
 تاخر ولاته فده سینه کهم
 تو بون شینی
 بون شینر
 شاه نوچیلانه کهم
 بوکانی
 عومهر سولتانی وه فا

لهر جوان بی
 سناری ده گشت لهر بریزد
 نه سی بالات لهر بیلینی
 لهر کور به زده فیر چاوت
 لهر عهز بپوی
 سدرت لهر بر پوز و
 بر و سله لهر بر و ناک بی
 تا وانه خوارم
 لهر موبه یا سیک
 وک خور له خادم دا هیل بی
 لهر موبه وار بریک
 له دلم دا بر وی بی
 لهر کور بی بی خه بیلم خردم
 لهر بر وی بی بی خه یا تم
 کانیا و شریک
 لهر میان بری ته وه و
 بون دم راهه نو ش کهت